די שבֿועה Di Shvue

מעקסמ: ש. אנ־סקי

ברידער און שוועסטער פֿון אַרבעט און נויט, אַלע װאָס זײַנען צעזייט און צעשפּרייט — צוזאַמען, צוזאַמען, די פֿאָן זי איז גרייט, זי פֿלאַטערט פֿון צאָרן, פֿון בלוט איז זי רויט, אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און מויט!

רעפֿרען:

הימל און ערד וועם אוגדו אויסהערן, עדות וועלן זײַן די ליכמיקע שמערן, אַ שבֿועה פֿון בלום און אַ שבֿועה פֿון מרערן! מיר שווערן, מיר שווערן!

מיר שווערן אַ טרײַהײט אָן גרענעצן צום בונד. נאָר ער קען די שקלאַפֿן באַפֿרײַען אַצינד. די פֿאָן די רויטע איז הויך און ברייט; זי פֿלאַטערט פֿון צאָרן, פֿון בלוט איז זי רויט! אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און טויט!

מיר שווערן צו קעמן פֿאַר פֿיַרײַ און רעכט מיט אַלע טיראַנען און זייערע קנעכט; מיר שווערן באַזיגן די פֿינצטערע מאַכט, אָדער מיט העלדנמוט פֿאַלן אין שלאַכט! אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און טויט! אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און טויט!

מיר שווערן צו הימן אַ כלומיקן האַס צום מערדער און רויבער פֿון אַרבעמער־קלאַס, דעם קייםער, די הערשער, די קאפּימאַליסמן, — מיר שווערן זיי אַלעמען פֿאַרניכמן, פֿאַרוויםמן: אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און מוימ!

מיר שווערן צי פֿירן אַ הייליקן שמרײַמ, ביז וואַנען די ערד וועם נים ווערן באַנײַם: קיין קבצן, קיין נגיד, קיין האַר און קיין שקלאף, גלײַך ואָלן ווערן ווער שמאַרק און ווער שלאַף! אַ שבועה, אַ שבועה אויף לעבן און מוים!